

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6	frt — kr.
Félévre	3	» — »
Negyedévre	1	» 50 »
Egy óra	—	» 50 »
Egyes szám ára	8	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Zavar a szabadelvű pártban.

Hogyan is mondta nemrég a mi szabadelvű kollégánk egy szép vezércikkelyben? „Egyesüljünk újra. A belpolitika terén, úgy látszik, mintha üdvös változás állana be. A kormánypárt kezdi a reorganizálást, belső viszonyai tisztáztatnak, a klikk-rendszerről senki se akar tudni. Ma, midőn a szabadelvű párt országszerte visszanyeri erejét, — ma, midőn a kormány és többség föladatuk magaslatára emelkedve, a törvényhozás és beligazgatás terén hathatós munka kifejtésére egyesültek, a mi föladatunk is rámutatni azon kötelességekre, melyek a szabadelvű párt hűveire a vidéken várnak. . . . Azért hát, van jogunk oda kiáltani elvtársainknak: egyesüljünk újra!”

Nos, és mig a mi szabadelvű kollégánk ilyen látja a világot és ebben az egyedül üdvözítő kormánypártot, addig a reorganizált, belső viszonyaiban tisztázott, klikk-rendszerről tudni sem akaró, erejét országszerte visszanyert, föladatának magaslatára emelkedett, a törvényhozás és beligazgatás terén hathatós munka kifejtésére egyesült kormány és pártja ime a következőképen igazolja a mi szabadelvű kollégánk cikkelyét.

A képviselőház pénteki ülésén nem valami világra szóló kérdés fölött, hanem csupán egy bírálóbizottsági határozat fölött vita támadt. A vitát az igazság érdekében az ellenzék kezdte, még pedig egy kormánypárti képviselő mandátumának megvédelmzésére, tehát tette ezt a legjovialisabb szándékkal. Atzél Béla br. kormány-

párti képviselőnek bodajki mandátumát már másodszor veti vissza a bíráló bizottság; de most másodszor azt a hibát követte el, hogy — bár a mandátumot megtámadó kérvényt néhány aláíró azzal, hogy nevét a kérvényről töröltette, illetőleg azt kifogástalan formában visszavonta, érvénytelené tette — a bizottság a mandátum ellen mégis elrendelte a vizsgálatot. Hogy ezt miért tette, annak nagyon egyszerű oka van. Atzél Béla br. bár a kormánypárt nagy többsége előtt kedves személy, de nem kedves Tiszáék előtt, a kiknek klikk-uralma ellen Atzél ellen-klikket szervezett. Ez az ellen-klikk veszedelmesen nagyobbodik s Tisza most ki akarja úzni Atzél a paradicsomból. Hogy pedig mennyire nem nézik jó szemmel a szabadelvű pártban a Tiszáék hatalmaskodását, bizonyítja az, hogy az Atzél féle mandátumkérdésben a kormánypárt csak 9 szóval győzött, mert a kormánypártiak nagy része kiment a teremből a szavazás elöl, többen pedig az ellenzékkel szavaztak.

E szavazás hatásáról az Egyetértés ezeket írja:

A tegnapi képviselőházi szavazás után egyszerre nyilvánvalóvá lett, hogy a szabadelvű pártban csakugyan zavaros állapotok uralkodnak, nyilvánvalóvá lett, hogy a párt körében teljességgel hiányzik a fölfogások és érzelmek dolgában az az egységes harmónia, melyről a párt emberei és lapjai annyit irtak és beszéltek. A szabadelvű pártban igen tekintélyes csoportot alkotnak azok a férfiak, kik sehogy sincsenek megelégedve a viszonyokkal, s tőlük telhetőleg

azon vannak, hogy a párt megromlott közszellemét megjavítsák. Ezek a férfiak, kiknek sorában a szabadelvű párt számos régi, komoly gondolkozású, munkás tagja, a közélet terén nemcsak jó névnek, de politikai renomménak is örvendő képviselő van, nem is csinálnak titkot abból, hogy a szabadelvű párt mostani belső viszonyai tarthatatlanok. Nem csinálnak titkot abból, hogy a szabadelvű pártban, minden hangzatos tiltakozás dacára, személyes természetű intrigák játszanak bele a fontosabb politikai kérdésekbe, s hogy ezek az intrigák nagy mértékben megzsibbasztják a közhasznú tevékenységre alkalmas erőket.

A tegnapi szavazásnál tizenhárom kormánypárti képviselő szavazott a többség ellen; de még többen voltak azok, kik tartózkodtak a szavazástól csak azért, mert nem akarták, hogy szavazatukkal esetleg többséget csináljanak az ellenzéknek, ami meg is történt volna, hiszen a bírálóbizottság határozatát csak kilencz szótöbbséggel vette a ház tudomásul. Olyanok is vannak, kik tegnap az ellenzéki álláspont ellen szavaztak, de azért nem tagadják, hogy ők is az elégtelenek csoportjához tartoznak.

E csoport, mely a báró Atzél Béla kezdeményezésére alakult, s a Wekerle-kabinet kormányra lépése után a „harmincznyolczak” elnevezése alatt nyíltan is akcióba lépett az ismeretes pronunziamentóval, azóta számra még megerősödött s azok közt, kik tegnap az ellenzékkel szavaztak, többen vannak

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Farsangi karcolatok.

I. Az első bál után.

Még egyre hallszik az utolsó keringő andalgó melódiája, még fülében cseng udvarlója utolsó szavainak édes, behizelgő hangja, midőn a kocsiajtó becsapódik s a mama aggódó gondoskodással köríti nyaka körül a habfehér cashmir shawl-t.

Lehunnya fáradt pilláit, oly jól esik folytatni az álmodást tovább. Még egyszer átérzi az éj benyomásait s lelkében zsibongó elevenséggel támadnak föl az elröppent édes órák emlékei.

Pár percz múlva ott van kicsiny, selymes meleg szobájában. A kandallóhoz lép, rákönyököl szoborként.

A szobalány megzavarja. Boszus arczczal utasítja ki.

— Hagyj magamra, nincs szükségem ma segítségre!

Aztán egyedül marad . . .

De vajjon egyedül e?

Pajkos koboldok susognak fülébe amint a kandalló elé helyezett karosszékre leül s picziny lábait odahelyezi a porcellán kemencze elé tett zsámolyra és zsibbadtan bocsájtja előre töprengő fejcskékjét. A szívébe nyílal minden szó, újra átérve amint ott a piros diványon hallotta a zene és zsibongás közt s mintha tündérek szárnyainak halk lebbenése érintené a párok röpkedése közt . . .

Mikor az utolsó láng is kialszik a kandallóban, lassan fölkel, a tükrökhöz lép s sóvár tekintetet vet rá.

— Igazat mondott-e?

Ugy van! . . . Szőke fúrtei mint keleti felhőfoszlányok omolnak homloka selymes havára . . . s az a két mosolygó csillagpár a lehelletszerű boltíves szemöldök alól . . . az az üde arcz hamvas pirja hamiskás gödröcskéivel. . .

— Nem . . . ő nem hizelgett — susogja halkán s megelégedetten hagyja ott tükrét.

A hajnal szürke világa belopódzik az ablak függönyei közt.

Lázás kézzel szabadítja meg magát a ruha habos fodraitól, egy-egy makacs szalagot kéréltetetlenül tépve szét s eltűnik a duzzadó párnák

közt. Az ágyfüggönyök pajkos amorettjei meg-elevenülnek s nyíllal a kezükben, nevetve tekintenek reá. Lehunnya szeméit. Az édes álom szelid szendere simul pilláira . . . még egy sóhaj és . . .

Az ablak alatt megcsendül a szerenade mámorba ringató zenéje. A szelid akkordok lehelletszerűleg jutnak el fülébe, kéjes zsibongás tölti el melegséggel nyugtalan szívét s mig künn dermesztő szél rázza meg a csupasz, fagyos galyakat: addig ő álmodik virágos tavaszról, himes kikeletről.

II. Az utolsó bál előtt.

Még egy tekintet a tükörbe s egy megelégedett mosoly.

A szobalány csendesén kinyitja az ajtót s kezében egy virágcsokorral belép s egy jelentőségteljes mosolylyal nyújtá át. Mohón ragadta ki kezéből s az órára tekint. Az még csak 8-at mutat.

Oly unalmas a várakozás.

Még le sem lehet ülni, nehogy türodés támadjon valamelyik fodron, szalagon.

— Mily hosszasan várat magára — susogja boszusan, amint járkál a virágillattal telt szo-

olyanok, kik annak idején nem szerepeltek a „harmincznyolczak” névsorában.

A tegnapi szavazás nem csekély riadalmat okozott a szabadelvű pártban, mely egyszerre kétségtelen tudatára jutott annak, hogy a híres vasfegyelem meglazult, s a pártban ugyancsak erőssé lett az a frakció, mely se önértetét, se elvi fölfogását nem áldozza föl a rideg párturalom kedvéért. Természetesen az odaadó mamelukság erényében jeleskedő hivek minden áron azzal akarják diszkreditálni az önértetesek e frakcióját, hogy a párt körében csak bomlást akar előidézni, s megtagadják ettől a frakciótól a komolyabb elvi álláspontot. Viszont az elégtelenek, kik magukat félig tréfásan, félig komolyan „purosoknak” nevezik, nyíltan hirdetik, hogy igenis szilárdul ragaszkodnak az elvekhez, de nem tűrik, hogy a pártban személyes tendenciák érvényesüljenek. A „purosok” csoportja pedig napról napra szaporodik s befolyásuk is növekedik.

Igy készül a válság, nem ugyan a kormányban, hanem a kormánypártban.

Kormányválság. Az a beteges állapot, melynek kitörését Tisza mindenféle korrumpáló eszközzel el-el tudta nyomni, az ő bukása óta újabb és újabb krízisbe viszi a kormányt. Senki se jósolt hosszú jövőt a Wekerle-kormánynak; de hogy ily hamar letegye a kulcsot, arra még mi ellenzékiek sem mertünk volna fogadást ajánlani. A válságnak régi és újabb oka — úgy látszik — Szilágyi. Ahogy ő belekerült Tisza minisztériumába — Tisza megbukott. Szapáry is fölvette Szilágyit. Megbukott Szapáry is. Wekerle se hagyta ki Szilágyit — bukik Wekerle is. Most végre Szilágyi lemondásáról beszélnek. A félhivatalos lapok ugyan tagadják ezt, de a hirt először kürtölők [annál telibb torokkal kiabálják; mert hiszen a félhivatalosoknak még eddig soha sem volt igazuk. Kiabálják a lapok nemcsak Szilágyinak, hanem Csáky-nak is lemondását. A lemondást belső forrongások okozzák; a többi mende-monda pictus masculus. Dolgozik ott Tisza, dolgozik Szapáry, dolgozik Szilágyi. Ennyi kókler és mind egymás ellen: hát ennek csak válság lehet a vége. Wekerle miniszterelnöksége iszsza meg a levét ennek. anélkül, hogy bűnös volna benne. Ő soha sem kereste a miniszterelnöki széket, a korona

bában. — Így van az, ha már e kis láncszemmel odafűztük magunkat. — És tekintete ráta-pad a csillogó gyűrűre, mely a farsang legszebb eredményének biztos zálogaként ragyog ujján.

— Te picziny jószág, első láncszeme egy várva várt, óhajtvá keresett édes rabságnak; áthidalója egy feledhetetlen, aranyos lánykornak és egy remegéssel, ezer sejtelmekkel közeledő életnek. Legdrágább kincse, legirigyeltebb drágasága minden leánynak. Te fényes temetője egy elröppent virágos tavasznak, csillogó remény-sége egy boldogsággal biztató jövő világnak. Koronája, glóriája a szerelemnek, melynek fényét, ragyogását, tisztaságát és végzetlenségét egyesited e kis körben. Mondd, szebb lesz-e a jövő, melyhez lánczolsz, mint volt a múlt, melytől elválasztasz.

Még sok bohó kérdést intézne hozzá, de lassu kopogás rezzenti föl s boldog mosolylyal ajkán lép be jegyese.

— Hogy megvárakoztatott!?

-- Pedig mennyire siettem!

Aztán kéz a kézben fölcsillan mindketőnek ujján a jól bevégzett farsang — koronája.

b. i.

unszolta rá. S most még mindehhez az is járul, hogy betegen fekszik, nyugalomra van szüksége; a mai napok politikai eseményei pedig ugyancsak nem alkalmasak a nyugalomra. A válság ilyen körülmények között megy a végpont felé föltarthatatlanul. Kombinációk is forognak köz-kézben: Szapáry követeli a miniszterelnöki széket, s neki az udvarnál van is befolyása. Apponyi már megint a jelöltek között van, de most talán komolyabban, mint bármikor. Wekerle aligha lesz miniszterelnök, de pénzügyminiszter nélkülözhetetlenül; ő valamennyi kombinációs listában benne van mint szakminiszter. A legközelebbi hetek már világosabb képet adnak az átalakulásokról.

Pálinkás rémuralom!

(N.) Pécs szabad királyi város képviselő testületének és tanácsának személyeskedésből eredő surlódása kiszolgáltatta a lakosságot, az irgalmat és határt nem ismerő kufárkodásnak és áldozatul odavetette a polgárságot a nyereségvadászó bérlők hatalmába. Az égetett italok elárúsításának kizárólagos jogosultságát átruházta egy méltányosságot nem ismerő szövetkezetbe, melynek kezei fenhéjazva dicsekszenek, hogy majd kancsuka alá hajtják a népet, mert most más szél fúj a Mecsekről. A városi tanács és az ezt kiegészítő ellenőrző bizottság működésének szomorú tanújele ez és következménye annak, hogy a szakbizottságokba oly egyéneket is választanak, kiknek ideiglenes és fontos hivatásszerű teendőikről — különösen az italméresi adót értve — kevés fogalmuk van. Ha azt akarta elérni a városi tanács, illetve ellenőrző bizottság, hogy zsarolásnak szolgáltassa ki a megélhetési küzdelmekben tengődő polgárságot, akkor teljes mértékben elérte célját, de nem felelt meg kötelességének, mely az lett volna, hogy a város lakosságával ne éreztesse ezen nyomasztó törvény nehézségeit. Rongyos pár ezer forint bérléttöbblet végett könyörület nélkül hagyja büntetni és birságotlani azon polgárt, kinek életezélja úgy sem más, minthogy fizet és fizet, csak hogy feje alól a vánkost el ne adják. Vagy azt sütötte ki az ellenőrző-bizottság, hogyha az italméresi adó fejében kicsikar a polgárságtól néhány ezer forintot, akkor megszünt a pótdadó?

Hát nem inkább fizetjük mi pótdadó fejében ezt az összeget, sem hogy megengedjük azt, hogy nyereség aratásra idejött csapat kancsukával fenyegetsen bennünket? De nem is lehet ez másképp, mikor a törvényhatósági bizottságban a befolyásos benfentesek szerepelnek, kiknek egyedüli érdemük az, hogy érdemtelenek állásukra. Hisz az eddig történt dolgok eléggé igazolják állításainkat.

Talán nem engedélyezték a vízvezeték vállalkozóinak egy 2—3 forintos csapért tizennégy forintot? Persze, mikor a város a szerződést aláírta, hiába ellenkezett a lakosság. A vállalkozó csak arra támaszkodott, hogy az árak fölülvizsgálva engedélyeztetek. Így van ez most is a bérlőknel. — Tudták a tanácsos urak igen jól, hogy mi annak a következménye, ha olyan embereket ruháznak föl törvényes autoritással és védelemmel, a kiknek a cél szentesit minden eszközt. Akkor igazuk van a bérlőknek, ha suhogtatják a kancsukat; úgy kell az oly polgárságnak, a mely nem bír annyi önállósággal, hogy kimondja: idáig és ne tovább.

A szakbizottság eljárása és véleményezése a szesz mérés kizárólagos jogosultságának bérbeadásánál azért okozott nálunk ily deprimáló eredményt, mert — tisztelet a csekélyszámu kivételnek — a bizottsági uraknak fogalmuk sincs az italméresi törvénynek, a törvény keretében elkövethető erőszakoskodásairól. Hiába

mondja a tanács, hogy minden a törvény keretében történik, hiába azt, hogy e törvényt az országház fölülbírálta beiktatása előtt. Vannak e törvénynek kibuvói, s végrehajtása megnehezíti a szabad ipart, meggátolja az üzletet és vagyoniilag tönkreteszti a polgárságot, mert anyagilag egy nyereszkeskedő csoport rabszolgájává alacsonyítja le úgy a kereskedőt, mint az iparost, mint a magánzót.

De mi, sajnos, már megszoktuk e bánásmódot és tudjuk azt, hogy nálunk minden ró-káról három bőrt húznak. Nem megtörtént dolog talán az, hogy a polgármester kiegyezés útján minden kereskedőnek egy közösen aláírt szerződés alapján megengedte a cukornak aadóval való eladását? És mégis, most újévkor, mindenkinél fölverték a raktárt és a már megadózott cukorért még egyszer megfizettették az adót. Van itt elég preczendens eset. Egy cukrász vett újév előtt egy kereskedőnél cukrot megadózza. Újévkor fölverték nála a cukrot és fizettetnek vele a már megadózott áru után még egyszer adót. De ez még nem elég. Fölverték nála a cukorkákat is, melyeket azóta a már kétszer megadózott cukorból csinált és most a cukorkák után harmadszor fizeti a cukor adót.

Pedig a kereskedőnek jogában állt a cukrot, adózva eladni, mert a várossal a polgármesteri hivatal útján megkötötte az eladási kiegyezkedési szerződést. Már most két kérdés merül föl: szabad-e a városnak a kereskedővel kiegyezni és szabad-e a kereskedőnek a cukrot adózva eladni? Mert ha az egyiknek, úgy mint a másiknak szabad megtenni ezt, akkor mily jognál fogva kényszerítik a cukorral dolgozó iparost az adó ismételt megfizetésére egy és ugyanazon áruért?

Ily jogtalanságokat követ el Pécs szabad királyi város azon testülete, mely hivatva és megbizva van a polgárság jóléte fölött őrködni.

Tényeket felsorolando, megemlítem még, hogy nálunk bevett szokás volt, hogy hű-nemüekre, mint pl. áruba bocsátott sódarra, és szalámira adót vetni ki. Pedig a törvényhozó testületnek arról fogalma sincs, hogy sodar-adó is létezik. Hisz mikor a disznót leszurták, megfizették érette az adót; pedig tudtunkkal sonkátlan disznót még Kassán sem láttak, és onnét sem szállítottak még oly sonkát, melyiken annak idején ne lépdelt volna délczegen egy hizott disznó.

Visszatérve pedig az égetett italok kizárólagos bérlőire, megemlíjük, hogy e hó elején azzal kezdték meg működésüket, hogy sorra birságotlák (?) a kereskedőket és az iparosokat. Szomorú helyzet ez, az amúgy is szomorú kereskedelmi állapotok által nyomott üzletemberekre. Körüljárják a törvényt, mert büntetni nincs joguk, hanem nyúznak más czímen, pedig hát ez egyre megy.

A pénzügyigazgatóságnak erről persze nincs tudomása, hanem akarna csak valaki a bérléttöszegből egy fillért is elvenni, rögtön mozogna egész karhatalommal.

Pedig sokkal kívánatosabb volna, ha a pénzügyigazgatóság a szesz italok minőségét ellenőrizné, nehogy a fogyasztók hetven krajczárért fizessék a fönnálló szerződés értelmében negyven krajczárért árusítandó hideg úton előállított szesz pálinkát.

Ennyit véltünk szükségesnek mérvadó körök figyelmébe ajánlani, és ha bár alapos gyógyítást e rákbetegségből nem is várhatunk, de legyen szabad bár a fájdalmak enyhítését remélni.

Gyermekek pusztulása a vidéken.

A következő levelet érdemesnek tartjuk arra, hogy egész terjedelmében közöljük:

Olvastam e b. lapban, hogy Nagy-Harsányban 50—60 család van kihalóban, mivel gyermekek a családban nincsenek, s általában e lapban sokszor került föl azon hír, hogy különösen a ref. magyarok nem szaporodnak, sőt fogynak; és tanácsokat adnak a papoknak, tanítóknak, miképpen hassanak hűveikre, hogy azok gyermekeiknek örüljenek s azokat áldásnak tartásák. Ismerem paptársaimat s jól tudom, hogy azok, valamint én is, szívesen s úton-útfélen tanítjuk hűveinket, hogy azok a gyermekeket áldásnak tartásák.

Istennek keze azonban az elmúlt évben megsúlyosodott fölöttünk! Jött a kanyaró, ronsoló toroklob és egyéb torokfájások járványa; egymásután haltak gyermekeink, s ily körülmények között tanítani hűveinket, hogy örüljenek gyermekeiknek s azok szaporodásának: egy kissé visszásnak tetszik előtünk. Legalább nekem volt hűvem, ki így felelt vissza: „mi haszna örülnék gyermekeinknek, mikor azt az egykettőt is, kit Isten adott, nem tudjuk a haláltól megvédelmezni! Lám tisztelendő úr minden nap hozatta az orvost, s mégis 2 gyermeke meghalt!”

Valóban, a nép úgyszólván magára hagyatva áll a difteritisz és kanyaró járványa között; orvost nem hozat, messze van, sokba kerül, 10-ik család sem győzi az orvost fizetni, így a legtöbb helyen a nép orvos nélkül védi gyermekeit a kanyaró s torokfájások ellen, s nem minden siker nélkül! A torokfájások ellen védekezik timsóccal, mézes vörösrépa lével, s ezek az egyszerű orvosságok — toroktisztítás mellett — a gyermekeket meggyógyítják; legalább Kis-Tótfalun — s ez tény! — 4 gyermekhez hozattak orvost, s azért-e, hogy később hozatták vagy más ok miatt? — mind a 4 meghalt. Míg a kikhez — hasonló betegségben lévén — nem hozattak orvost, mind meggyógyultak!

Különben véghetetlen a falusi gyermekek pusztulása a járványok által; így pl. Vókányban az elmúlt évben — mint a körorvostól hallottam — 87 leginkább 3—5 éves gyermek halt meg; Áta községben — mint hírlik — 20, Bissében 8, s a többi szomszédos községekben is leginkább a 3—5 éves gyermekek kihaltak mind, úgy hogy azokban az években, melyekben a mostani 3—5 éves gyermekek jönnének sorozásra, — nem lesz, ki menjen katonasárra.

A közigazgatás is többet tehetne a járványok ellen, mint tesz. Elismerem ugyan, hogy a ragályos betegségben fekvő gyermektől el kell különíteni a többi gyermekeket; halotti tort tartani nem szabad; de nincs senki, a ki utána nézne, hogy e rendeletek meg vannak-e a nép által tartva? A bíró nem néz, úgy is elég sok a baja, gondja s kelletlen a hivatala; a körorvosnak meg kisebb gondja is nagyobb annál, mintsem ilyenekkel vesződjék, meg többnyire nem is tudja, nem hívják, nem jelentik neki; sok helyen nem is biznak benne, látván, hogy a kezelése alatti beteg gyermekek mind elhalnak: így aztán veszünk, pusztulunk, gyermekeinknek nem örülhetünk, mert nem tudjuk, hogy a járványok mely órában szakítják ki gyermekeinket karjaink közül. — Így aztán nem csuda, hogy nem szaporodik a nép!

Máté Balázs
kis-tótfalui ref. lelkész.

HIREK.**— (Irányi Dániel hagyatéka.)**

A Budapesti Hírlap szerint a függetlenségi párt elhunyt vezérének, Irányi Dánielnek hagyatékát múlt szerdán leltározták hivatalosan Budapesten a lakatos-utca 2. sz. házban, melyben Irányi huszonöt évig lakott. Irányi Dánielnek képviselői fizetésén kívül egyéb jövedelme nem volt, de ő fölöttébb szerény életmódja mellett még ebből is meg tudott takarítani egy keveset. Találtak ugyanis nála egy 600 írtól szóló takarékpénztári könyvecskét, mely törvényes örökösöit illeti. Egyéb érték nem került elő a szegényesen bútorozott lakáson. Hanem

találtak még egy lepecsételt csomagot, melyre sajátkezűleg ezt írta: „Csak 1914-ben bontható föl.” A hagyatéknak említésre méltó tárgya az a zászló is, melyet a pécsi hölgyek ajándékoztak Irányi Dánielnek, mikor Pécs városa 1869-ben megválasztotta képviselőnek. Ezt a zászlót, ha csak maga a megboldogult másképp nem határozott, avagy egyéb intézkedés folytán valami Irányi ereklye-muzeumba vagy éppen a nemzeti muzeumba nem kerül, vissza kellene szerezni s a Pécssett föllátható muzeumban elhelyezni.

— **(Hymen.)** Skribának Kálmán babócsai gyógyszerész f. hó 21-én eljegyezte Gillming Herminát Pécsről.

— **(A konverziók.)** A hivatalos lap a pénzügyminiszter egy hirdetményét közli, mely kifejezetten hangsúlyozza hogy az új, 4 százalékos koronajáradék szelvényeit minden levonás nélkül fogják beváltani. Az új címletek szelvényeinek több nyelven szerkesztett szövege ugyanis, mely, épen úgy, mint a 4 százalékos aranyforintjáradék szelvényeinek szövege, egészen rövid, nem tartalmazza azt, hogy az összeget minden levonás nélkül fizetik ki. A kötvényekben magukban világosan benne van ugyan, hogy a 4 százalékos koronajáradék adómentes, de ne hogy bármely kétely támadhasson az iránt, mintha mégis képzelhető volna levonás holmi egyéb illeték címén, a pénzügyminiszter közzé fogja tétetni az említett hirdetményt. A felhívás az összes konvertálandó magyar és osztrák állami kölesönök kötvényeinek a 4 százalékos koronajáradékra való átcserelése tárgyában kedden reggel jelent meg s a kicserélés e naptól, vagyis e hó 24-étől kezdve február hó 7-ig bezárólag, mindazon bankházak és hitelintézetek pénztárainál megtörténhetik, melyek a két pénzügyminiszterrel a szerződést kötötték. A mennyiben a régi címletek nem szolgáltatathatók be azonnal, biztosíték ellenében jelentkezések is elfogadhatók. A kicserélésre nemcsak a papíráradékot, hanem a törvény értelmében konvertálandó összes vasuti elsőbbségeket és részvényeket is elfogadják.

— **(A difteritisz Pécssett.)** Úgy látszik, soha se kerülünk ki ebből a járványból. Egy hét lefolyása alatt még mindig 20—30-ával betegednek meg a gyermekek. A lefolyt héten, 16 odikától kezdve e hét elejéig, 23 adikáig, 29 új difteritiszes beteget jelentettek be. Meghalt ezek közül 8.

— **(Veszett eb.)** Az állatorvos azt jelentette a rendőrkapitányságnak, hogy a több héttel ezelőtt befogott ebek közül egyik a gyepmester telepén elhullott s azt fölboncolva rajta a veszetséget konstataáltak. Mivel ezt a kutyát az Üszögre vezető úton levő házak egyikénél fogták el, a rendőrség most az azon tájon levő összes ebeket összefogatta s vesztégár alá tette.

— **(Czigányaink északon.)** Levelet kaptunk Hamburg városából; ki mástól jönne az, mint a mi czigányaink kezéből. Darázs Miska és zenekara, mely ott a Wilhelms-Halleban muzsikál huszáruniformisban (!), az küldte ide a hazájába nekünk, hogy tegyük ki az ujságba az ő nagy dicsőségüket, melyet működésükkel a zeneértők és fényes közönség előtt aratnak nap nap után. Aztán meg hogy tegyük ki azt is, hogy Hamburgból február elsején Svédiába (sic!) mennek Koppenhágába, ahova szintén szerződtek. Nos ime, mi mindezt megtettük a mi svédussá vált czigányainknak, akiket az Isten segítsen meg abban a magyart csúffá tevő huszáruniformisban. (Hogy a czigány nép is csak akkor szereti a katonamundért a csontjain, amikor nem puska, hanem hegedű van a kezében!)

— **(Lovak a vonat előtt.)** Múlt pénteken délután 2 óra körül a budapest-pécsi vonal sádsi állomása tájékán a tehervonat veszedelem környékezte. Csirke András husztóti lakos lovai a vágányra vetődtek épp akkor, mikor a tehervonat ott robogott. A lovak a vonat előtt nem oldalt ugrottak le, hanem előtte futottak, de a teljes gyorsaságban haladó s oly gyorsan már vissza nem tartható vonat utolérte őket s mindkettőt elgázolta, miközben — kis hujja — hogy a mozdony ki nem zökcent.

— **(A difteritisz a vidéken.)** Mohács-on a lefolyt héten 12 gyermeket ragadott el a difteritisz. A folyó évben 36 gyermek halt el difteritisz miatt, a járvány kiütése óta pedig 216. — Siklóson január elseje óta január 22-ig 31 difteritisz-eset fordult elő. Meghalt 11 gyermek, gyógyult 20.

— **(A baranyavármegyei gazdasági egyesület)** folyó hó 29-án azaz: jövő vasárnap délutáni 3 órakor a megyeháza nagytermében évi rendes közgyűlést tartja, amelyre az érdeklődő közönséget is szívesen látja az egyesület.

— **(A pécsvárosi polg. kör megalakulhat.)** A belügyminiszter annak idején (még Szapárynak hitták akkor) visszavette az alakulóban levő pécsvárosi polgári kör alapszabályait. E kör a városi municzipális ügyekkel kívánt foglalkozni előre megvitattván egyes kérdéseket, hogy a képviselőtestület tagjai — minden különbség nélkül — e gyűlékezéseken közvetlenül értesülhessenek a közönség véleménye felől, megtudhassák a kívánságokat s azokat a városi közgyűlésen tolmácsolhassák. Az alapszabályokat egészen a pozsonyi hasonló című egyesület alapszabályairól irták át a helyi viszonyokhoz alkalmazva. Amaz régebben miniszteri jóváhagyást nyert, emezt, a pécsit Szapáry (természetesen helybeli hatósági véleményezés alapján) visszautasította. Annak idején a Pécsi Figyelő kifejtette ez eljárás jogtalan és oktalan voltát, az alakuló félben levő egyesület pedig jobb időkre halasztotta a szabályok újból való fölterjesztését. A Wekerle-minisztériumnak megvan az az egy jó oldala, hogy pártatlan és igazságos belügyminisztere van, igazságosabb, mint az igazságügyminisztere. Hieronymi beszédére még emlékeznek olvasóink, melyben az új belügyminiszter a pozsonyi ellenzéki kör (ez nem egy a városi polgári körrel) alapszabályainak a múltban történt visszautasítását rosszalta. Ezzel hallgatagon ugyan, de rosszalta a pécsvárosi polgári körrel elkövetett méltánytalanságot is. Ugyanakkor elvül állította, hogy a polgárok szabadságát nem szabad megkötni sem politikai sem adminisztratív ellenőrző hivatásuk teljesítése közben. S e beszéd után néhány napra beérkeztek a város tanácsához a pécsvárosi polgári kör alapszabályai — a belügyminisztérium jóváhagyó záradékával.

— **(Új gyógyszerár Pécssett.)** Kadisch Ernő okleveles gyógyszerész, ki a Sipőcz-féle gyógyszerárban működik, gyógytárnyitást engedélyezéseért folyamodott a minisztériumhoz. Az új gyógyszerárát a folyamodó a budai külvárosra tervezi, és pedig a budai vásártérről a Kossuth-utca sarkáig terjedő vonalon. Folyamodásában, melyet a minisztérium a város tanácsához küldött le véleményadás végett, azzal argumentál, hogy a város lakossága immár 35 ezerre szaporodott, mely azóta is nagyobboldott a gyárak, államvasutak stb. újabb intézetei személyzetével. A gyárak munkásnépe mind a budai külvároson lakik, ott van továbbá a Zsolnay-gyár is; s mindezek számára nincs gyógyszerár, illetőleg nagyon a városrész szélén, a belváros határán. Annyi igaz, hogy gyógyszeráraink (van pedig 5) elhelyezése nem valami praktikus, lévén három a központ legközepe egymásra halmozva. A keleti és nyugati külvárosokat két gyógytár látja el; de ez utóbbiak az előbbiekhöz arányitva elég jól vannak elosztva. Ha a 6-ik gyógyszerárra szükség van — s ezt ily népeességárány s ily egészségi állapotok mellett nem is vonjuk kétségbe — úgy annak helye inkább a főlövámház-utca közepe táján lenne, mint a vásártéren.

— **(Tornászok jelmez-bálja.)** A pécsi magán torna-társulat szombaton tartotta szokásos tánc-estélyét. A társulat nagyobb részét a Zsolnay-gyár rajzoló-osztályának munká-

sai teszik, akik a Scholz-féle vendéglő termét is néhány szép festményvel díszítették. Az estély közönsége nagyrészt jelmezben jelent meg, s köztük sok kaczagásra adott okot a wörishofeni plébánosnak, a híres Kneipnak kitűnően utánzó mása; jó volt még a látyművész-mester és a vén bohóc. A nők között is volt sok csinos jelmez alak. S hogy ne csak a táncz, hanem egyéb látványosság is nyújtson élvezetet, a tornászok — Hemerich Miksa művezetőjük kommandója alatt — szünóra közben csinos, egyöntetű produkciókat mutattak be; Fichtl velocipéd-mester pedig magas kerékpáron különféle nehéz és pompásan sikerült egyensúly-mutatványokkal jeleskedett, majd meg az ügynevezett korcsolya-kerékpáron szelgelte át néhány-szor a sima parkettet, melyen utóbb reggelig folyt tovább a jókedvű táncz. A négyeseket 44 pár tánczolta.

— **(A nyári szintársulat.)** Somogyi színigazgató már majdnem teljesen szervezte szintársulatát a következő színházi évre. A társulat új tagjai ezek: Balogh Etel drámai szende, Follinus Aurél szalon színész, Pethes Imre hősszerelmes, Rónai Gyula segédszerelmes, Szendrői Ella drámai hősnő, kit Somogyi a már szerződött Závodszy Teréz helyett szerződött, mert ez utóbbinak, saját kérelmére, a szerződését fölbontotta. Szathmári Zuzsa operett és népszínműnekesnő, Peterdi Sándor a vidék egyik legkiválóbb jellemszínésze, Sz. Nagy Imre lírai tenor, Kalocsai Róza társalgási színésznő, Polgár Sándor operett buffó. A régiak közül Somogyi a következőket szerződötté újból: Kocsis Etel, Kállai Luiza, Földvári József, Perényi József, Dezséri Gyula, Kalmár Piroska, Balla Kálmán. Az új társulat még Szegeden gyűl össze, hol körülbelül április közepéig marad, s csak azután jön át hozzánk. Somogyinak Szegeden, mint lapunk egyik ottani barátjától értesülünk, elég jól folynak dolgai. A múlt napokban Jászai Mari a kitűnő tragika vendégszerepelt társulatánál 3 estén át zsúfolt házak mellett. Legközelebb pedig színre hozatja a „Szultán-t“ Verő György eredeti operettjét és Vidor „A pjalánya“ című új népszínművét. Az előadók közül leginkább tet-szenek H. Pauli Mariska, Kalmár Piroska, Holézi Ilona, Kocsis Etel, Kállai Luiza, Somogyi Károly, Balla, Sárdi, Polgár, Dezséri stb.

— **(Furdalta a lelkiismeret.)** Egy közhonvéd lett öngyilkossá múlt kedden Kaposvárott. Az öngyilkos levelet hagyott hátra, melyekben szomorú elhatározását akként okolta meg, hogy egy embert meggyilkolt, mely gyilkosság nem derült ugyan ki, de az öngyilkos tovább nem állhatta a lelki furdalásokat, tehát öngyilkosságával maga lett saját magának szigorú bírója.

— **(Ujabb szerkezet a biztos cél-lövéshez.)** Nemrég közöltük leírását Brausemter szegedi óras találmányának, mely a katonai puskára illesztve akkor süti el önmagától a fegyvert, amikor a katona az előre megállapított távolságra irányozva a célpontig tölemeli a puskát. A „Kaposvár“ most egy ottani vadászember találmányát írja le, nem éppen ilyen szerkezetű ugyan, hanem szintén egyszerűvé és biztossá teszi a jó céllovést. Abból indult ki ugyanis a föltaláló, hogy álló vadra, vagy célpontra mindenki jól céloz, kinek jó szeme és erős karja van, hogy mégis nem talál, annak oka az, hogy midőn a lövész a ravaszt elhuzza, legyen bár annak járása snellerrel megkönnyítve idegesen összeressen s e pillanatban rendszerint a célponttól elrántja a fegyvert. Ezt az idegességet pedig csak nagyon kevés, igen gyakorlott vadász tudja hidegvérrel leküzdeni. Arról gondolkodott tehát, hogy miként lehetne a vadász-fegyverekre oly gépet alkalmazni; mely a puskát célzás közben anélkül sütné el, hogy a lövésznek a ravaszt meg kellene nyomnia. Kis is találta ezt a kis gépezetet, melyet a puská nyakába vének bele s összekötésbe hozzák a kakas rugójával. Ha már most a vadász egy ily géppel ellátott puskával löni akar, mielőtt a vadat biztosan célba veszi, megnyom egy kis rugót a fegyver nyakán, mire a gép mozgásba jön s egy-két másodpercze, — mi alatt a vadász a vadat, vagy célpontot pontosan megcélozhatja, — elsüti a puskát, mely biztosan oda talál, hova a vadász célozott; ezzel elkerüli az ideges rándítást a lövés pillanatában, minél fogva majd minden lövés cél

talál. A feltaláló ez érdekes találmányát csak saját használatára s barátai számára készített, pedig e találmányt céllovészeteknél kitűnően lehetne alkalmazni. Mivel pedig azzal a lövés biztonsága nem egyedül a gép érdeme, hanem egyúttal a lövészé is, kinek jól kell céloznia, vadászaton és céllovéseken nagy tért enged a lövész ügyességének is. Nagy haszonnal lehetne ezt a találmányt alkalmazni a katonaságnál is, hol ilyen gépekkel csak néhány puskát szerelnének föl, melyekkel a katona célba löni tanul; az az idegesség, mely a fegyverhez nem szokott katonát a lövés pillanatában elfogja, nagyon sokba kerül az államnak. Az ily puskával tanított katona hamarabb megtanulna célba löni s nem pazaroltatnának el a tanulás közben haszontalanul ellőtt millió és millió töltények. Mindenesetre kár a találmányra szabadalmat nem kérni.

— **(Ország-világ.)** Ferdinánd bolgár fejedelem házasodik. A fiatal fejedelem, kiről már annyi demantált eljegyzési hír forgott meg a világ-lapokban, most valósággal háztűznézőbe indult. Londonba ment, hogy ott eljegyezze Heléne orleansi hercegnőt. — Milán és Natália kibékültek. A szerbiai ex- király és Natália, kik viszálykodással szétzavart házasetükkel annyit foglalkoztatták a királyi pikantériákat szerető világot, gyermekük, a kis Sándor király érdekében ismét kibékültek. Szerbia most örömmünnepekre készül. — Frigyes főherceg kilenczedik leánykájára. A nálunk is többször járt a népszerű lett Frigyes főhercegnek ismét leánykája született, — már a kilenczedik — kit a napokban kereszteltek Alice névre.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* Az **Ország-Világ** a művelt olvasó közönségnek a legnagyobb, legelterjedtebb s egyszersmind a legszebb szépirodalmi lapja, melyet Benedek Elek kiváló gondnal szerkeszt, s kit az ifjabb és régibb író gárda legjelesebbjei támogatnak. A most megjelent 4 ik számmal a második füzetet veszik olvasóink, melynek érdekes tartalmából felemlítjük a következőket: A zöld gyepen, eredeti regény, melyet Beniczky-Bajza Lenke, a népszerű regényíró az Ország-Világ számára írt. Aurette, regény, Greville Henriktől, fordította Dolores. Ezekon kívül igen érdekesek és becsesek a kisebb — befejezett — közlemények is, ilyenek: Tolvaj apród, románcz J. Virág Bélától, Zene-évad, Farsang, idényezikkek. A rózsá, Koroda Pál költeménye. Günter-Somló Margit, Ágai Béla elbeszélése, A Széchenyi emléktábla (képpel). Hogy lettem én házasságközvetítő? írta Jeszenszky Ignáczné. A „Magyar Hírlap“ a szegényeknek (képpel). Sirvirágok, Illyés Bálint költeményei. Bergmann inspektor, írta Hevenstjerna. Illendőség az étkezésnél, Guta Józseftől. Anyám emléke, Sántha Károly dala. Széchenyi emlékezete, írta F. G. La Rochefoucauld gondolataiból. Farsangi album idényezik Gárdonyi Gézáttól. Béli ruha, Ürményi Emiliától. Paúlay Ede stb. Heti tárczákat Carolus és Székely Huszár írtak, melyek a lehető legszellemesebben foglalkoznak a felszínen úszó napi eseményekkel. Rendes rovatjai: az Irodalom és művészet, a Nők világa, a Kis Krónika, mely egyszersmind új rovat is, elég kimerítően tájékoztatnak a hazai és külföldi fontosabb társadalmi és művészi eseményekről. A kiváló gazdag tartalom mellett még csak olcsósága teszi ajánlatosabbá a lapot, mert a díszes borítékban megjelenő lapnak előfizetési ára egész évre 8 forint, félvre 4 forint, negyedévre 2 forint, egy óra 70 krajczár. Egyes szám ára 16 krajczár és a kettős számú füzeté 30 krajczár. Új előfizetők a valóságos irodalmi és művészeti esemény-számba menő karácsonyi számot — melynek ára nem előfizetőknek 50 krajczár — ingyen kapják az összes múlt évi műmellékletekkel.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Szórakozott albiró. Kóbor József mohácsi ügyvéd ellen annak idején bűnvádi eljárást indítottak azon a czimen, mert még mint mohácsi járásbíró albiró pénzbüntetéseket szedett be, a nélkül, hogy azokat rendeltetésök helyére juttatta volna. A vizsgálat során melynek folyama alatt a beszédett pénzt job-bára megtérítette, valamint a végtárgyaláson

avval védekezett, hogy, abban az időben, midőn az említett pénzt beszédte, oly agybántalmakban szenvedett, melyek emlékező tehetségét időnként megbénították. Miután ezt a védekezését kezelő orvosa dr. Medgyessy Béla is bizonyította s az általa előadott orvosi vélemény alapján az országos közegészségügyi tanács a büntetőségi beszámítást arra az időre kizártnak mondotta ki: a pécsi kir. törvényszék Kóbor J. ellen a további eljárást teljesen beszüntette.

VEGYESEK.

— **Szabók, cipészek, általában az ülő-életmódot folytatók, a kellő mozgás hiánya miatt, gyakran szenvednek emésztési zavarokban s aranyeres bántalmakban, de a melyektől számos sikerre hivatkozva gyorsan s biztosan, a gyógyszerárakban egy dobozzal 70 kr. kapható valódi, Brandt Richard gyógyszerész-féle svájci labdacok használatával megszabadulhatnak.** Főraktár: Török József gyógyszer-tára Budapesten, Király-útcza 12.

— **Külső használatra.** Testrészek fájdalmi, csúzos és köszvényes bajok és mindenemű gyuladások a „Moll féle francia borszesz“-szel gyógyítatnak biztos sikerrel. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponként utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

Aimée.

Elbeszélés.

Irta Singer Antalné.

(Folytatás.)

Most már munka-idő végét is csak négy órára tűzi ki, aztán félreteszi a himzőkeretet és siet virágait megitatni, — mint mondá, hogy ideje maradjon, hogy Corvinnal is beszélgethessen vagy a pázsitos udvaron szaladgálhasson. Ahogy Aimée Corvinnal beszélgetett, az egy gyermekes jó szív virága volt, de nem a szerelemé. Ha Aimée szerette volna Corvint, úgy rég tisztában lett volna azzal, hogy ő a fiatal-ember eszménye, istennője; de hát a ki viszont nem érdeklődik, az előtt még a legvilágosabb szóbeli vallomás is alig érthető, a néma pedig egészen érthetetlen. Aimée előtt tehát titok maradt a fiatal orvos szerelme.

Amit azonban a leányka figyelmen kívül hagyott, az nem maradt Clair asszony előtt fölfedezetlen. Ő az anyák szemével látott, kik nagyon is szeretnék leányaikat egy derék, jó férj oltalmára bizni. Rég látta ő, hogy miként állanak az ügyek Corvinnal, csak Aimée érzelmeiről nem voltak még meggyőző biztos adatai.

Egy délután Clair asszony egyedül ült Corvinnal a körtefa árnyékában. Egy ideig közömbös dolgokról beszéltek, egyszerre azonban mindketten elhallgattak, mintha csak valaki hirtelen ketté vágta volna társalgásuk fonálát. Mindketten úgy érzék, mintha valamely esemény bekövetkezése előtt állnának.

— Asszonyom, — szólalt meg végre Charmois a nyomasztó csendet megtörve — én Aiméet szeretem!

Clair asszonyt e szavak látszólag kellemesen lepték meg, bár ha várta is.

— Rég észrevettem vonzalmát leányom iránt, barátom. — Felelt a megkönnyebülés elfojthatatlan sóhajával. — És amint látszik, Aimée is nagyon szívesen látja önt.

— Szívesen lát, az tagadhatatlan — szólott ismét Corvin némi fájdalmas megindulással, — én véghetetlenül szeretem, és ha Aimée nőm lenne, csak az ő boldogításáért élnék, ez lenne életem célja; mindent, mindent érette tennék.

A fiatal ember a szerelem, meleg, átható hangján mondotta mindezt, aztán hallgatott.

Érzelmek föltárására nem igen szánta magát, és bár mélyen s igazán szeretett, érzelmeit nem tudta bőséges szavakkal fejtegetni. Nála e szó: „szeretem“ mindent magában rejtett és fölöslegessé tett minden további tolmácsolást.

Clair asszony szemeibe könnyek tölultak.

— Ön nőül akar venni egy leányt, kinek születését homály fedi; kinek anyját családja száműzte köréből. Ön nemes ember! De ne tartson semmitől, nem fog valami erkölcsellenes kalandba ütközni; én száműzetésem okát közölni fogom önnek, mert látom, ön érdemes arra, hogy szívemet föltárjam ön előtt. Csak amolyan egyszerű történet az, csak az átélt szenvedés szászoros benne, és ön, mint nagyszívű ember, leginkább meg tudja itélni, hogy bűnömért nagyon súlyos volt a büntetés, melyet rám mértek. De hagyjuk ezt most, sokkal inkább el van telve hálával a szívem, semhogy ily keserű emlékek által megzavartassam azt az érzést, mely most szívemet betölti. Igen, hálával Isten iránt, ki meghallgatta könyörgésemet és Aiméem számára olyan férjet rendelt, kinek szive fölér a világ kincsével, s kinek oldala mellett boldognak érezheti és fogja is magát. Én leányom kezét önnek adom.

— Köszönöm, de áldozatot nem kívánok. — Szólt most Corvin szilárd hangon. — Aimée keze nem boldogít, ha szívét nem bírom, s ha nem szeret, úgy soha sem kívánom, hogy nőm legyen. Mert én csak azt óhajtom, hogy boldognak tudjam őt, a mi pedig ez esetben nem lehetséges.

Adelin homlokán komoly felleg mutatkozott, de csakhamar eloszlott, és ismét derűnek adott helyet.

— Nem gondolom, hogy önt Aimée nem szereti, — szólt — sőt bizonyos vagyok benne, hogy kedveli önt. De még hagyjuk meg egy ideig ártatlan örömeiben, mert ily komoly ügyben úgy is gyenge még arra, hogy határozni tudjon. Majd magam beszélök vele e fontos dolgról, de csak később, hisz ő még egész gyermek.

S nem zavarták Aiméet. Az anyai szeretet és gyengédség megkimélte őt ily nagyon is komoly kérdéstől; fölríaszthatnák vele gondtalan gyermeki ábrándjaiból.

De akadt más mi háborgata ártatlan szívének nyugalalmát és boldogságát.

*

Mily sajnos, hogy az emberi szív nincs a virág élet-rendszeréhez hasonlóan alkotva. A virág nő, fejlődik, majd virít, illatozik s meghal boldog nyugalomban ott, hol a földből napfényre került; míg az emberi szívvel ezer elrejtett vágy fejlődik, növekszik, melyek majd szárnyra kelve a szegény szív nyugalalmát elrabolják.

Aimée boldog s megelégedett volt, míg a vágy föl nem ébredt szívében. Ő Párist óhajtott látni, melynek csak óriási vázlata tárult föl szemei előtt, ha a rácsozaton át a város felé vezető irányba küldte tekintetét. Pedig mennyit beszéltek neki e rengeteg nagy és szép városról a falusiak, s ő most itt volt közelében és még sem láthatá, csak a távolból felé hangzó tompa moraj beszélt neki azon élénk sürgés-forgásról, mely az utcákon zajlott s amely fölszigázta képzeletét a lehető legmagasabb fokig.

Nem volt többé nyugalma. Az első vágy a legveszedelmesebb. Aimée kért, könyörgött anyja előtt, hogy vigye el egyszer, egyetlen egyszer Párisba. Az első után jön majd a második átrándulás is — gondolá a lányka.

Corvin említette egyszer, hogy a képcsarnok az idén sok hirneves francia és német festő remekműveivel szaporodott s a múlt héten

nyitották meg. E körülmény új irányt adott Aimée óhajának. Ő nagyon kedveli a festőművészetet, menjenek tehát a képcsarnokba.

Adelinnek, igaz, határozott elve volt, hogy leányát teljesen távol tartja a nagy város zajától, s megkedvelteti vele a magányt s ekkép — mint vélte — elejét veszi a netán fölébredő vágyaknak. Megóvni óhajtotta őt mindentől, mi vágyat ébreszthetne lelkében, tudva, azt, hogy a vágy földulja a szív nyugalalmát. Ő azt vélte, hogy maga fog leánya számára külön világot alkotni, melynek határait ez soha sem fogja átlépni, s melynek korlátai közt a leány örökké boldog gyermek marad. Csalódott. Elfelelte, hogy a szív elé korlátot vonni nem lehet; hogy a vágy erőt kifejtő hatalom s hogy mi sem gyengébb, mint az anyai szív. Adelin tehát nem birt ellentálni leánya kérelmének, melyet Corvin is pártolt.

A következő vasárnap délutánján Char-mois ur bérkocsiban jött értök, hogy azzal a hölgyeket a tolongó, zajos néppel telt utcákon át a kép-kiállítási palotához vigye.

A nagy, tágas termekben csak úgy tolongott a sok elegáns kíváncsi nép; urak, nők mind kiváló öltözékekben. Adelin szorosán fűzte leánya karját a magáéba, mintha féltette volna, hogy elveszti egyetlen kincsét, drágaságát. Aimée mintegy elkábulva a még soha sem látott sokaság látásától önfeledten bámult majd a remek szép nagy képekre, majd meg pedig a diszes embertömegre, mely alig engedé meg az előre juthajást. Így értek teremről teremre, miközben a kíváncsiak száma mindinkább gyűrűlni kezdett.

Most egy kisebb salonba értek, melyben alig volt még egy-két néző. Aimée megkönynyebülve lélegzett föl, gyengéden vonva ki karját anyjából, mit Clair asszony most már minden aggodalom nélkül engedhetett meg; s míg ő Corvinnal egy fülkébe helyezett gyönyörű Madonna-kép előtt állt meg, addig Aimée egy másik festményhez sietett, mely Claude Geélnek egy régi, de bájából mit sem vesztett tájképét ábrázolá.

Aimée érzé, hogy e festmény előtt órahosszakig el tudna áldogálni elmerengve a messze terjedő kék bérceken, melyek aljában félig elrejtett pásztorkunyhó fehérlett. Ábrándos képzelete gyors szárnyain fölrepült a kék bércek közé és a kis kunyhó előtt megpihent a valót feledve s egy szebb világba elmélázva.

— Mily jó volna ott fenn, — rebegette halkán maga elé a lányka; aztán csakhamar föleszmélve anyja felé fordult s fönhangon szólt: Nézd anyám mily gyönyörű kép!

Egyszerre elhallgatott: maga sem tudta, mily igézet hatalma alatt áll. Arczát pir borította, ijedten bámult egy előtte álló magas, szőke urra, kinek gyönyörű kék szemeit csudálkozással látta e perczen magára irányozva. Az idegen arczán gyorsan váltakoztak a meglepetés és a bámulat kifejezései. Szemei csaknem oda tapadtak a lányka szép arczára, melynek gyengéd pirral vegyített bájos fehérségét előnyösen tünteté föl a sötét színű nyári ruha s a kalapjáról alá lengő fekete fátyol, mely vetékedni látszék fúrtei hosszúságával.

Aimée fölríasztott galambként összeresztent: ő azt vélte, hogy anyja közeledik feléje s ime egy idegennel áll szemben, kinek nemes vonásai, szép szőke bajusza, magas, erőteljes alakja s mosolygó kék szemei megzavarták őt.

— Hol van anyám? — rebegette Aimée kereső tekintetét körüljártatva a kis teremben.

Anyja már eléje sietett s a nélkül, hogy az idegen jelenléte föltűnt volna előtte — mivel még többen is voltak a teremben — karjára ölté leányát s Corvinnal együtt távoztak.

A magas férfialak, mintha varázserő igézte volna meg, néhány perczig mozdulatlanul állt helyén, aztán lerázva magáról az igézet bűvös, kábító nyomását, körültekintett s gyorsan a távozók után sietett.

Senkinek se tűnt föl a kis társaság tagjai közül ama kis fedett uri kocsis, mely szüntelen bérkocsijukat követte.

Aimée szótalan volt. Az átélt délután változatos különlegességei, melyek mindenike új volt előtte, fárasztóan hatottak csendes magányhoz szokott kedélyére. Anyja és Corvin kérdéseire, vajjon meg van-e elégedve a látottakkal, egykedvűen válaszolt s csak annyit mondott, hogy nagyon bágyadt.

És Aimée alig felelhetett volna mást e kérdésre. E kirándulás, mely után annyira vágyódott, sokkal nagyobb ürt hagyott vissza az ő szívében, semhogy elégedettséget érezhetett volna. Oda volt a vágy, hogy Párist ismét viszontlássa; nem kívánczolt többé a zajos nagy városba, nem érzett semmi vágyat, nem volt semmi óhaja: gondolatokba merülve ült nap nap után himzőkerete mellett, szótlanul dolgozva; de annál többször tévedt tekintete önfeledten merengve az alkonyi fátyollal borított liget felé, melynek zöld bokrai közt a csalogány zengte szerelmes énekét.

De bármerre nézett, ha lehunyta is szemét, bármiként igyekezett az igézet elől menekülni, ez nem tágitott: az idegen alakja mindenütt ott lebegett előtte. A bohó gyermek nem tudta, hogy lelkébe van az vésvé elsimithatatlanul.

Betolakodott álmába, megzavarta pihenését. Ott volt ismét a képcsarnokban és az idegen egyszerre előtte termett, ő anyjájért akart kiáltani, de ajkai oly erősen voltak lezárva, hogy egy hangot sem birt azokon kibocsátani; remeggett, halántékain verejtékcseppek gyöngyöztek, futni akart — s fölébredt.

Adelin már rég közölte Aiméével Corvin szerelmi vallomását és szándékát, s bár Aiméének vidámságával annyira ellenkező csendes munkálkodása és szótalan merevsége rég föltűntek előtte, ő mégis leánya kedélyvilágának emez átváltozását az orvos iránt fölébredő szerelmének tulajdonította.

(Folytatása köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1893. évi január hó 21-ik tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza) őszi	—	frt	—	—	frt	—
) tavaszi	—	—	—	—	—	—
) új	6	„	80	6	„	60
Kétszeres) ó	—	—	—	—	—	—
) új	5	„	90	5	frt	70
Rozsa) ó	—	—	—	—	—	—
) új	5	„	80	5	„	60
Alp) őszi	—	—	—	—	—	—
) tavaszi	5	„	60	—	—	—
) új	—	—	—	—	—	—
Zab) őszi	—	—	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—	—	—
) új	—	—	—	—	—	—
Repeze)	—	—	—	—	—	—
Bukkony) szena	—	—	—	—	—	—
Kukoricza) ó	—	—	—	—	—	—
) új	4	„	30	4	„	10
Széna) ó	2	„	20	2	„	—
) új	—	—	—	—	—	—
Szalma	1	„	20	—	„	—

Kínálat: gyenge (mintegy 100 gabonakocsi volt a piacon).

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Tőkepénzesek figyelmébe!

Tőkepénzesek figyelmébe!

A jelenlegi valutaszabályozás mivelettel kapcsolatosan a következő, itten felsorolt érték papírok is convertáltak u. m.:

5%-os osztrák és magyar papíráradékok; alföld-fiumei; budapest-pécsi; duna-drávai; erdélyi, magyar galicziai és magyar nyugoti vasutaknak részvényei:

továbbá

a magyar északkeleti és nyugoti vasutaknak elsőbbségi kötvényei.

A midőn ezt, az ily értékpapírok tisztelt tulajdonosainak tudomásukra hozom, arról is van szerencsém értesíteni, hogy azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint jelzett értékpapírok conversióit nemcsak teljesen jutalékmentesen közvetítem, hanem módomban áll, a tulajdonosokat nagyobb összegeknél még különös kedvezményben is részesíthetni; és felvilágosításokkal eziránt bárkinek készséggel és szívesen szolgállok.

Schapringner J.

váltóüzlete Pécsen.

Tőkepénzesek figyelmébe!

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi, tisztított

MÁJOLAJ

Maager Vilmostól

Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a Gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztrák magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zelga László, Erreth János és az irgalmasok gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,
III/3. Heumarkt 3.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaezok az itt levő szálgallal (vörös és fekete nyomás sárga p-píron) van elzárva.

Uri divat üzlet

Uri divat üzlet

Megnyílt

Roth Béla uri divat üzlete!!

Széchenyi-tér 16 Bazár-épület.

Ajánlom a n. é. közönségnek dúsan felszerelt üzletemet. Rendkívüli raktárt tartok

nyakkendőkben, ingekben,

melyeket mérték szerint is készítek. Nálam kaphatók:

valódi karlsbadi cipők, magyar és angol gyártmányu kalapok, utazó pokróczok, illatszerek, esőernyők, sétabotok s minden e szakmába vágó czikkek.

Szabott éreik.

Zongora oktatás

az eddigieknél sokkal olcsóbb áron.

Pécsen, Kilmé-utczá 28. sz.

Meghívás.

Az I-ső pécsi betegsegélyző- és temetkezési egyesület választmánya a magas belügyminisztériumnak előzetesen történt bejelentésével az egyleti alapszabályok 15. és 22. §-aitól eltérőleg az egyleti helyiségekben

f. é. január hó 29-én d. e. fél tíz órákor tartja meg

rendes évi beszámoló közgyűlését,

a melyre a t. cz. tag urakat minél számosabb megjelenésre ama megjegyzéssel hívja meg, hogy egy második közgyűlés megtartatni nem fogván, a megjelenendő tag urak határozat képeseknek nyilvánítottatnak.

Tisztelettel

az egyleti választmány.

Ékszerész, órás és látszerész

Schönwald Imre

Saját gyár.

PÉCSETT.

Saját gyár.

Főüzlet:

Műhely:

Király-(fő)utca 5. a Hattyu-épületben.

Király-(fő)utca 35. Mestrics-féle házban.

A legszebb és legnagyobb választék

ékszerek, arany- és ezüst-tárgyak, órák,

valamint a legfinomabb

chinaezüst tárgyakból.

Csinos és finom női arany órák művésziés kivitelben 12 frtól mindenféle árban	120 frtig.
Uri arany remontoir-órák legszebb divatos kiállításban	20 frtól 100 frtig.
Chronometer arany remontoir órák legjobb angol gyártmány	150 frtól 380 frtig.
Arany chronograf ismétlő órák legjobban szabályozva	150 frtól 280 frtig.
Csinos uri és női aczél gyászórák a legszebb kivitelben és legjobban szabályozva	8 frtól 12 frtig.
Uri és női aranyláncok	10 frtól 120 frtig.
Finom arany karkötők több száz-féle alakban és árban. Brillant-gyűrűk, Bontonok, nyakékek, nyakkendőtük stb.	10 frtól 2000 frtig.

Valódi ezüstitárgyak.

12 személyre való étszer, tömör és divatosan készítve	350 frttól 480 frtig.
24 személyre való étszer	600 frttól 1000 frtig.

Továbbá Girandolok, zongora-gyertyatartók, czukordobozok, virág- és gyümölcs-tartók, kenyérkosarak stb. leggazdagabb választékban, **ugyan ezen tárgyak** elkülönített osztályban china-ezüstből vannak raktáron 3 frt 50 krtól felfelé.

Vésnöki munkák csinosan teljesítetnek.

Javitások olcsón és tartósan készítettnek. — Óra-üvegek darabja 10 kr.

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek. — Választék-küldeménynyel szívesen szolgálók.

Óriási választék mindennemű párizsi legjobb szemüvegek és orrszorítókból 1 frt 40 krtól feljebb, szobafürdő-, orvosi hőmérők, légsulymérők és legjobb színházi valamint párizsi látszóvekből, pontosan kipróbált ébresztő csinos kivitelben 1 évi jótállással

csak nálam 2 frtéért kapható.

Egy csinos nickel remontoir zsebóra egy évi jótállással

!!! 4 frt !!!

Egy 8 nap járó pontosan kipróbált iroda óra

!! 3 frt 60 kr. !!

Egy ezüst remontoir óra kettős köpennyel 1 évi jótállás mellett

!! 8 frt 50 kr. !!

Egy ancer-remontoir tula óra kettős köpennyel 5 évi jótállással

!!! 15 frt !!!

Egy finom 8 nap járó inga óra csinos diófa-szekrényben

!! 10 frt !!

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi
gyógyítás

Nyári gyó-
gyítás

Őszi gyó-
gyítás

Téli gyó-
gyítás

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorfégés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktarak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraitban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Stienko P. J., lelkész Honnetschlag-ban

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Legjobb
bedörzsölő-
szer

köszvény

csúz

és minden

meghűlési
betegségek
ellen.

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu ónozzal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer közzvény, csúz és a meghűlés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által,
BÉCS: I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

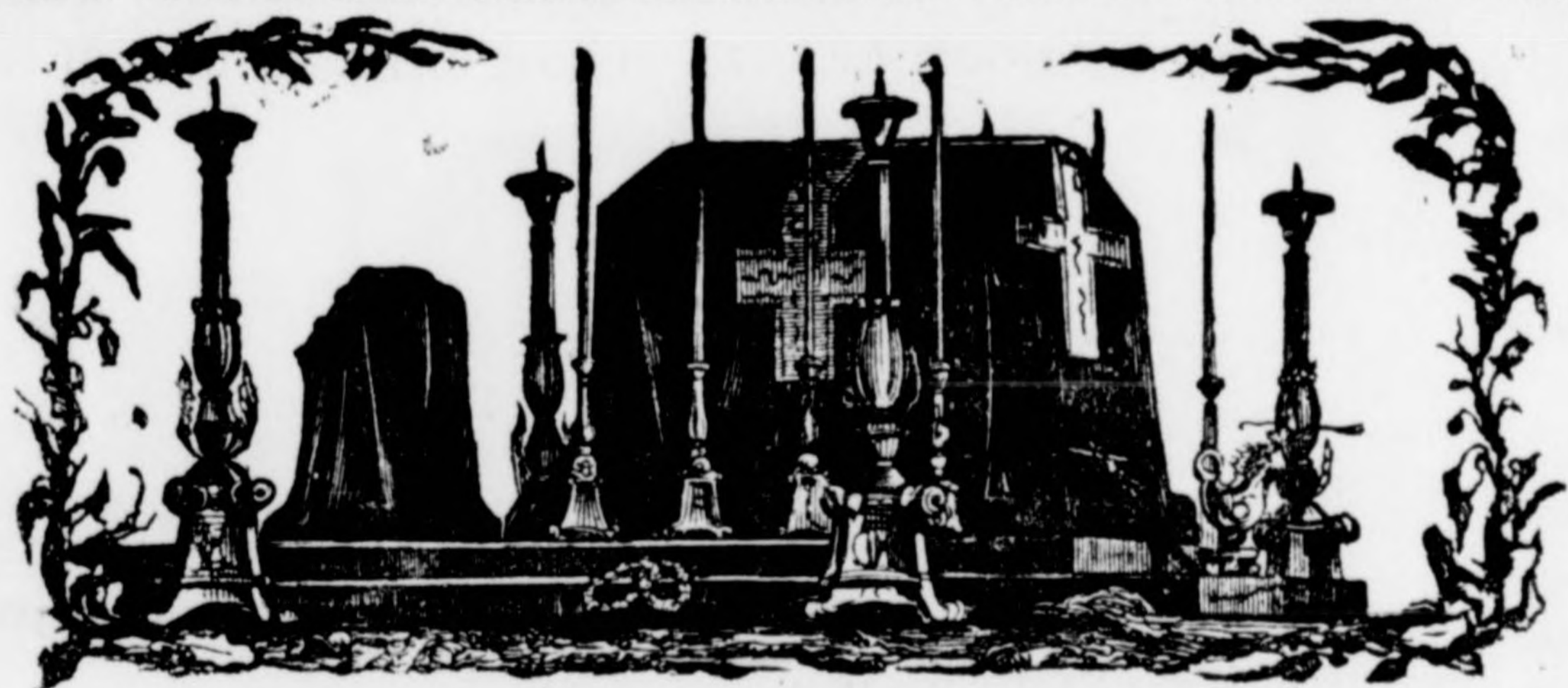
Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszertien működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János,

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és fczamodási, valamint fagydagatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevi gyógyszer, melynek üvege 50 kr. vagy egy frtért minden gyógyszer-tárban kapható. A Reparatort a Rókus-kórházban 136 esetben tétetett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatású és pompás ízű szer a Tokaji China vasbor, mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedéllyel látatott el. Sok rossz utáztat létezik, miért is kérem vételnél névaláírást követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr., nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kodves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartóságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 drb 50, 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermekded arcbőr nyerhető. Az arcbőr mindennemű ékteleenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arcbőr táplálására, üdén tartására szolgál. előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszer-táram kiválóbb speciálításai, melyek főváros és ország-szerte a legjobb hírnévnek örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronához“
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszer-táraitban, valamint az Egger A. fia gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécssett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiglászó és az irg. rend gyógyszer-táraitban. Mohácscon: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádcon Eibach Odön gyógyszer.

COGNAC
Czuba-Durozier & Co.

francia cognacgyár

FRONTOIN

Vezetőgyűzőség

Ruda és Blochmann Budapest.